

Sygn. akt III AUz 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Daria Stanek (spr.)

Sędziowie: SA Aleksandra Urban

SA Grażyna Czyżak

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2013 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z udziałem zainteresowanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o wymiar składek

na skutek zażalenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku - VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 czerwca 2013 r., sygn. akt VII U 1240/12

postanawia:

1. zmienić punkt pierwszy zaskarżonego postanowienia i podjąć zawieszony postępowanie w sprawie;
2. zasądzić od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz zainteresowanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt III AUz 271/13

UZASADNIENIE:

Sąd Okręgowy w Gdańsku – VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie pierwszym postanowienia z dnia 29 czerwca 2013 r., sygn. akt VII U 1240/12 odmówił podjęcia zawieszono postępowania w sprawie i w punkcie drugim zmienił podstawę zawieszenia z art. 178 k.p.c. na art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

W uzasadnieniu wskazano, że prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2012 r. postępowanie zostało zawieszono na podstawie art. 178 k.p.c. na zgodny wniosek stron. Natomiast faktycznie postępowanie winno być zawieszono

w oparciu o przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem rzeczywistym powodem, dla którego złożone zostały wnioski o zawieszenie postępowania było oczekiwanie na prawomocne zakończenie postępowania w sprawach VII U 1082/12 oraz VII U 1083/12, opartych na analogicznej podstawie faktycznej i prawnej. Wynik tych postępowań będzie miał wpływ na rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, albowiem przesądzi co od zasady kwestie związane z wymiarem składek na obowiązkowe ubezpieczenia zainteresowanych zatrudnionych u płatnika składek (...) sp. z o. o. w G.. Postępowanie w ww. sprawach nie zostało prawomocnie zakończone.

Zażalenie na postanowienie wywiódł zainteresowany (...) spółka z o.o. z siedzibą w G. wnosząc o jego uchylenie przez Sąd pierwszej instancji w trybie art. 395 § 2 k.p.c. i podjęcie postępowania w sprawie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz zainteresowanej spółki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił sądowi naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść postanowienia, tj. art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez uznanie, że rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego oraz art. 181 k.p.c. poprzez niepodjęcie postępowania zawieszono na zgodny wniosek stron.

W uzasadnieniu zainteresowany wskazał, że Sąd Okręgowy w Gdańsku w sposób nieuzasadniony odmówił podjęcia zawieszono postępowania w sprawie oraz zmienił podstawę zawieszenia z art. 178 k.p.c. na art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi okoliczność polegająca na tym, że brak uzyskania przedsądu uniemożliwia wyrokowanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zainteresowanego (...) spółki z o.o. z siedzibą w G. zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Odwoławczy jest ocena zasadności odmówienia przez Sąd I instancji podjęcia zawieszono postępowania w sprawie, które zostało zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zaskarżeniu podlegają jedynie postanowienia Sądu I instancji w przedmiocie zawieszenia postępowania i odmowy podjęcia zawieszono postępowania. Zatem punkt drugi zaskarżonego postanowienia dotyczący zmiany podstawy zawieszenia jest niezaskarżalny. Jednakże błędnie określenie podstawy prawnej zawieszenia postępowania nie jest wiążące, ponieważ decydująca dla rozstrzygnięcia niniejszego zażalenia jest rzeczywista podstawa tego zawieszenia. Ustalenie podstawy zawieszenia postępowania ma zasadnicze znaczenia, bo wiąże się ściśle z warunkami jego podjęcia określonymi w art. 180-181 k.p.c.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie nie zachodziła podstawa zawieszenia postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ww. przepisem sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Przesłankę zawieszenia postępowania na podstawie przytoczonego przepisu stanowi zależność rozstrzygnięcia sprawy od wyniku innego postępowania cywilnego.

Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszono postępowanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2005 r., V CK 407/05, LEX nr 462935).

Wynik jednej z wielu spraw opartych na podobnym, czy nawet takim samym stanie faktycznym, toczących się równocześnie w danym sądzie, nie stanowi prejudykalności dla pozostałych spraw. Należy bowiem zauważyć, że przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. znajduje zastosowanie, gdy wynik jednego postępowania cywilnego zależy od

wyniku innego postępowania cywilnego, gdyż przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Oznacza to, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2006 r., III APz 11/06, LEX nr 21709).

W niniejszej sprawie o zawieszeniu zdecydował wzgląd na zasadę ekonomii procesowej oraz podobieństwo okoliczności faktycznych. Wzgląd ten mógł uzasadniać połączenie obu spraw (art. 219 k.p.c.), nie dawał natomiast podstawy do zawieszenia postępowania w jednej z nich do czasu rozstrzygnięcia drugiej. Związek między obu sprawami nie jest związkiem prejudycjalnym. Względy celowościowe nie uzasadniają zawieszenia postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania w innej sprawie, gdyż Sąd może samodzielnie dokonywać ustaleń niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy. Zawieszenie postępowania w sprawie mogło zatem nastąpić tylko na podstawie art. 178 k.p.c., czyli tylko w okolicznościach zgody stron na takie zawieszenie.

Art. 181 pkt 2 k.p.c. stanowi, że Sąd postanowi podjąć postępowanie na wniosek którejkolwiek ze stron: w wypadku zawieszenia na wniosek obu stron albo wskutek niestawiennictwa - nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od zawieszenia, jeżeli strony we wniosku o zawieszenie nie oznaczyły dłuższego terminu.

Skoro Sąd Okręgowy w dniu 6 grudnia 2012 r. wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania, a skarżący wniósł o jego podjęcie w dniu 28 maja 2013 r., to upłynął trzymiesięczny termin wskazany w art. 181 pkt 2 k.p.c. i zawieszona postępowanie należało podjąć.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł, jak w punkcie pierwszym postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd II instancji orzekł w punkcie drugim postanowienia zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490) w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.).